व्यालसं ने योड्णकमाक्रोग्रंच विगयतः।
सर्वस्य चाततायित्वमगारेव्यायरापनम् ॥
दक्षा च परदारेषु नरकाय निगदते।
द्रेचांभावच्च सभ्येषु चौद्वत्वन्नु विगद्धितम् ॥
स्तेम्नु पापीः पुरुषः पुनामनरके पतेन्।
पुनामनरकं घोरं विनाशं प्राच्च सर्वतः॥
स्तकात् कारणात् साध्यस्ततः पुत्रो निगदते॥
दित नामने प् चध्यायः॥

प्यमुल., पुं, (पुपपुम । प्रयोहराहित्वान् मस्य लत्वम् ।। उद्दरस्य वायुः । इति भूरिपयोगः॥ पुन्जुनः, पुं, (पुप्पुसनत् चाक्तिरस्यास्तीति। व्यच ।) पद्मशेजाधारः। तत्पर्यायः। वीज-कोष: २ वराटक: ३। (पुष्पुस इति म्ब्दो-२ स्य लेति।) वामयार्थस्यमलाग्रयः। फीँ फड़ा इति फुलघरा इति च भाषा। तत्पर्यायः। को ४: २। इति भ्रब्दचित्रका॥ रक्तफेनजः ३। इति हमचन्द्रः । तिलकम् । क्लोमप्। इत्य-मर: ॥ कोनम् ६। इति भरतः॥ फुप्फुसीरिप पाटः ॥ (पुप्पुसप्रव्हेश्स विषयी ज्ञातयः ॥) पुमान् [स्] युं, (पाति रचतीति । पा + "पातै-इंम्सन्।"उणा॰। ४। १००। इति दुम्सन्। डिचान् दिलीप:।) मनुष्यजातिपुरुप:। तत्-पर्याय:। पञ्चलनः २ पुरुषः ३ पूरुषः ४ ना ५। इत्सरः। २।६।१॥ (यथा, -"सदेशजातस्य जनस्य लोके

स्तथापि पुंसां परहारचेटा ॥' द खुद्धटः ॥) मनुष्यजातिः । इति केचिदिति भरतः ॥ पुंलिङ्ग-मात्रच ॥ (क्रूटसंपुरुषः । यथा, विष्णुपुराणे ।

गुगाधिकं पुंसि भवत्ववज्ञा।

निजाजना यदापि रूपराधि-

१ । १ । २ ।

"सदलरं तका य देखर: पुमान्
गुणोिमसिटिखितिकालसंलय: ।
प्रधानबुद्धारिकमत्प्रपक्कः:
च नोग्सु विद्यार्गतभूपक्कः:
च नोग्सु विद्यार्गतभूपक्कः:
"क्षक्षरमिति विकारं निराकरोति पुमान्
कूटस्य: ।" इति तत्नीकार्या श्रीधरखामी ॥)
पुर, श्र व्ययमत्यास्। इति कविकस्यद्वमः ॥ (तुदा०पर०-सक०-सेट्।) श्र, पुरति च्येष्ठः कनिष्ठस्य
व्यय मक्कतीत्ययः । पोरिता। इति दुर्गादासः ॥
पुरं,कौ (प्रियते पूर्वते इति । पूर्वत पूर्वते ने कः ।)
गेद्दः । देहः । पाटिलपुक्तः । पृच्यादीनां दलाविकाः । इति मेदिनी । रे, ५०—५६ ॥ नामरसुक्ता । इति रत्नमाला ॥ चम्मे इति श्रव्यरताविका । स्वीपरिस्टस्म । इति विवाः ॥

पुरं की की, (पिपतींति। पू+ म्हाविश्वादि-वात् कः। यहा, पुरति खये गच्छतीत। पुर+ "द्युपधचापीकिरः कः।" शश्रश्र दित कः।) इहादिविश्रिष्टेखानम्। दति श्रीधरस्वामी॥ बहुमामीयवावहारस्थानम्। दत्यमरटीकार्या भरतः॥ तत्पर्यायः, पूर् पुरी ३ नगरम् १ पत्तनम् ५ स्थानीयम् ६ सटकम् ७ पट्टम् ८ निगमः ६ पटमेरनम् १०। इति प्रब्द्रहा-न्ली॥ तस्य लच्चारियया,— मनुस्य उनाच।

"राजा सच्चायसंयुक्ताः प्रभूतयवसन्धनम्। रम्यमाणनु सामनं मध्यमन्देशमावसंत्॥ वैश्वशूद ज्नपायमना हार्थनाचा परे:। कि चिट्ता खणसंयुक्तं वहुतस्मकरकाया॥ खदेवमाढकं रम्यमनुरक्तजनान्वितम्। करेरपीड़ितं वापि वहुपुष्पपलन्तया ॥ व्याम्यं पर्चकायां तहासगृहमापदि। समदु:खसुखं राज्ञ: सततं प्रियमास्थितम् ॥ सरीस्पविद्यानच बाड्तस्करविक्तिम्। एवं विधं यथालाभं राजा विषयमावसत्॥ एतर्डुमें हुप: कुर्यात् धसामेक्तमं बुध:। वनदुर्भ महीदुर्भ नरदुर्भन्तधेव च ॥ वार्त्रभेवाम्बदुर्गच गिरिदुर्गच पाधिव ।। सर्वेषामेव दुर्गाणां गिरिद्रगे प्रशस्ति॥ दुगंच परिघोषेतं चयाहालकसंयुतम्। भ्रत्रीयलमुखीस भ्रत्रास समावतम् । गोपुरं सक्वाटच तत्र स्थान् सुमनो इरम्। सपताकं गजारूढ़ों येन राजा विशेत् पुरम्। चतस्य तथा कार्या वीययः सर्वतीसुखाः। एकिम्मिन वीष्यये देववेषा भवेद्रम्॥ द्विनीये वापि वीष्यये राजवेषस विधीयते। धर्माधिकरणं कार्यं वीष्यये च हतीयके ॥ चतुर्धे चैव वीष्यये गोपुरन्त विधीयते ॥ चाथतं चतुरसं वा वतं वा कार्येन पुरम्। सुतिहीनं विकोगच यवमध्यन्तरीव च ॥ यहेचन्द्रप्रकारच वजाकारच कार्येत ॥ चाईचन्द्रं प्रश्ंसन्ति नदीतीरेषु तद्वसंत्। चान्यन तत कर्मचं प्रयत्नेन विजानता॥ राजा कारायचं कार्यं दिल्ली राजवेशमनः। तसापि दिच्या भागे गजस्यानं विधीयते ॥ गजानां प्राड्सुखा भाला कर्तवा वाष्ट्रसुखा। चामें व तथा भागे चायुधामार्मियते ॥ महानस्य धर्मन्न । कर्माशालास्त्यापराः। यहं पुरोधसः कार्यं वामती राजवैश्वनः ॥ मिलिवेदविदाचेव चिकितसाकर्तरेव च। तनेव च तथा भागे को छागारं विधीयते ॥ गवां स्थानं तथेवात्र तुरगाणान्तथेव च। उत्राभिमुखा अंगी तुर्गाणां विधीयते ॥ दिचियाभिसुखा वाय परिश्रिष्टास्तु महिता:। तुरगास्तु तथा धायाः प्रदीपेः सार्वराचिकेः ॥ कुकाटान् वानरांचिव मर्कटांच नराधिप !। धार्येदवाणावां सवत्सां धेनुमेव च ॥ व्यजास धाया यनेन तुरमाणां हिते विका। गोगनांचादिशालास तत्पुरीवस्य निर्शमम्। व्यक्तं गते न कर्त्रशं देवदंवे दिवाकरे ॥ ततस्तच यथास्यानं राजा विद्याय सार्थिम्। द्यादावसयस्थानं सञ्चामनुपृञ्चेशः॥ योधानां प्रिक्षिनाञ्चेव सळेषामांवर्ष्यतः।

द्यादावस्थान् दुर्गे मन्त्रकालविदां नुभान् ॥ गाविद्यानयविद्यांच गजवेतां स्तरीव च। वाहरेत स्थां राजा दुगें परवलावजः॥ क्वशीलवानां विपाणां दुर्गे स्थानं विधीयते। न वहूनामती दुर्भ विना कार्यं तथा भवत्॥ सर्चे निर्धकं कार्ये विना दुर्गे महीयते !। दुर्भे यन्ताः प्रकर्तया नानाप्रहरणान्विताः। सच्सवातिनो राजंस्तेस्तु रचा विधीयते॥ दुर्महाराणि गुप्तानि कार्यास्यपि च भूभुजा। सचयसाच सर्वेषामायुधानां विधीयतं ॥ धनुषां चीपखीयानां तीमराणाच भागेव।। भ्रागामच खड्गानां कवचानान्तचेव च ॥ लगुड़ानाच कुन्तानां परिचै: सह पार्थिव।! चारसनाच प्रभ्तानां सुहरासान्तधेव च ॥ तिश्र्लानां पहिशानां कुणपानाच पार्थिय।। प्रासानाच सम्लानां प्रतीनाच नरीत्रम।॥ परवधानां चक्रामां वर्ममगाचर्मभि: सह। कुद्दालर ज्वेचागां पिटकानान्तधेव च ॥ हंसुकानाच दावायामङ्गारस्य च सचय:। सर्वेषां शिल्पभाग्डानां सचयसात इयाते॥ वादित्राणाञ्च सञ्चषाभीषधीनान्तयेव च ! यवमानां प्रभ्तानामित्यनस्य च सचयः॥ गुड़ानां सर्वतेलानां गोरसानान्तधेव च। वसानामय मच्चानां स्नायनामस्थिभः सह॥ गोचम्मेपटहानाच धान्यानां सर्वतस्तवा। तथेव पर्पटानाच यवगोध्मयोरिष ॥ रतानां सर्ववस्तार्था लोहानाचाप्रीयतः। कलायमुद्रमाघाणां चणकानां तिले: सह ॥ तथा च मर्अश्रस्थानी पांशुगोमययोर्गि। भ्रायसर्जर्सं भूजेजतुलाचा स टङ्गमम् ॥ राजा सिंचनुयाद्द्रमें यचा खदपि किचन ॥ 🕸 ॥ कुमाचांभीविषाः कार्या यालसि हादयस्तथा। व्याच पिच्याचेव विरुद्धा ये परस्परम्। स्वानानि च विषद्वाना सुगुप्तानि पृथक पृथक। कर्तवानि महाभाग । यत्नेन प्रथिवीचिता ॥ उक्तानि चाप्यनुक्तानि राजद्याग्यश्वतः। सुगुप्तानि पुरे कुर्या जनानां हिनकाम्यया ॥ जीवकर्षभकाकी जी ग्रामलकाः परूषकम्। भालपणीं प्राथमणां सुहपणीं तथेव च ॥ माघपणीं च मेदं दे शारिवं दे वलाचयम्। वीरा खमन्ती वृष्टीया वृद्धती कराटकारिका । भक्ती ऋक्ताटकी दोगी वर्षाभूदेभेरं गुका। मधुपणीं विदायों दे महाचुदा महातथा । धन्वना सप्ट देवार्जा कटुकेर खकं विषम्। पर्णाधनाक स्हीका फल्गुखर्च् रयस्का॥ युकातियुक्कास्यंक्त्रातिक्तवीरगाः॥ इच्चरिचुविकाराच फाणितादाच सत्तम! सिंही च सहदंवी च विश्वदेवाटरूपकम् ॥ मधुकं पुष्पकं साचा भ्रतपुष्पा मधूलिका। भ्तावरीमधूकं च पियाननालमेव च ॥ चात्रगुप्ता कट्मलाखा दारदा राजग्री घेका। राजसर्घपथन्याकच्य्यप्रोक्तात्वोत्कटा॥